

[Lone Dybkjær]

være udmærket at orientere sig om alle mulige andre menneskers arbejdsforhold. Spørgsmålet er bare, om det er det rigtige for samfundet at ofre penge på, når der er tunge problemer andre steder.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg gør opmærksom på, at formanden ikke sagde, at de to forslag kunne behandles under ét, men at en tangering ville blive accepteret.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det var jo en rigtig radikal tale, fru Lone Dybkjær holdt. Jeg er såmænd ikke engang så uenig endda, og det undrer mig lidt, men når jeg tænker lidt nærmere over det, så handlede den i hovedsagen om, at der nu skal omorganiseres på arbejdsmiljøområdet, der skal laves om, men vi ved bare ikke hvordan. Det var faktisk essensen af det, fru Lone Dybkjær kom til at sige, og da det blev sagt i forbindelse med, at der blev sagt nej til at stemme for den foreliggende dagsorden, bliver jeg nødt til at spørge, hvor det er, en koordinering mellem de områder, vi her har nævnt, eventuelt skulle blokere for et godt arbejdsmiljøforebyggende arbejde. Det er der overhovedet ikke tale om, så det vil jeg da godt spørge om. Hvad er det for nogle af punkterne, fru Lone Dybkjær har så meget imod? Ifølge den tale, der blev holdt, var fru Lone Dybkjær jo selv interesseret i, at vi kommer videre. Der er også koordineringsproblemer, som de radikale ikke har løsninger på, og det var ikke pengene, der skilte, kunne jeg forstå. Man kunne altid afsætte lidt flere midler. Det er flot sagt, og jeg har lidt svært ved at tro, at det sådan bare uden videre lader sig gøre, så jeg kunne endda forstå, hvis dagsordenen var blevet afvist på det. Men jeg kan altså ikke forstå, at den er blevet afvist på, at vi nu skal have en lang og grundig debat – som vi i øvrigt gerne vil deltage i, også i udvalget – om, hvordan vi kan gøre nogle ting bedre. Hvorfor dagsordenen blev afvist, forstår jeg ærlig talt ikke. Jeg vil da godt spørge fru Lone Dybkjær, hvad det er for ting, der vil ske, der er dårligt for det forebyggende sundhedsarbejde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil give fru Lone Dybkjær ret i, at § 9-kurserne for HK-området ikke var specielt gode, og at de ikke havde fundet deres rigtige form, men derfor er det da ikke logisk at fjerne dem. Det logiske er da at gøre dem bedre, så de indholdsmæssigt passer til det, de skal passe til. Nu har man fjernet dem, dvs. man har fjernet muligheden for, at de kan komme igen, i meget, meget lang tid, og det vil sige, at de arbejdsmiljøproblemer, som er inden for det administrative område, negligerer man stadig væk den dag i dag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er selvfølgelig ked af, at jeg ikke har udtrykt mig sådan, at de to ordførere kan forstå, hvad jeg siger.

For det første vil jeg sige til det sidste: det handler altså også om en prioritering, om at finde det væsentlige, da samfundet ikke har ubegrænsede midler til rådighed. Det er jeg godt klar over efter det sidste landsmøde ikke er VS' problem, men jeg har forstået, at det er ved at være SFs problem, og derfor skal jeg til fru Lilli Gyldenkilde sige, at det handler om, at der ikke er ubegrænsede midler til rådighed; altså er vi inden for de enkelte områder nødt til at prioritere det vigtige, og så sagde jeg, at det er blevet forplumret af, at vi har taget alt muligt skidt og kanel med og ikke koncentreret os om de steder, hvor der virkelig er tale om f.eks. helbredsmaessig nedslidning – for nu at bruge udtrykket lidt bredt.

Når jeg ikke kan gå ind for dagsordenen, er det, fordi vi har en vedtagelse om et vist mål af selvstyre i forbindelse med amterne, og at der med hensyn til en bedre koordinering af arbejdet mellem BST osv. ikke er tale om, at der skal ske en koordinering af det værende. Jeg mener, at der er behov for en total revurdering eller nyvurdering af hele området, for jeg mener, det er kaos, sådan som vi har fået lavet det. Vi har selv været med til det, men der er sket en fuldstændig kaotisk udvikling, og det kan man ikke lappe på ved bare at koordinere. Der er tale om, at man må have en vurdering af, om det overhovedet er en hensigtsmæssig opbygning, der er lavet. Hr. Tommy Dinesen var inde på, at det var blevet for små klinikker og alle muli-